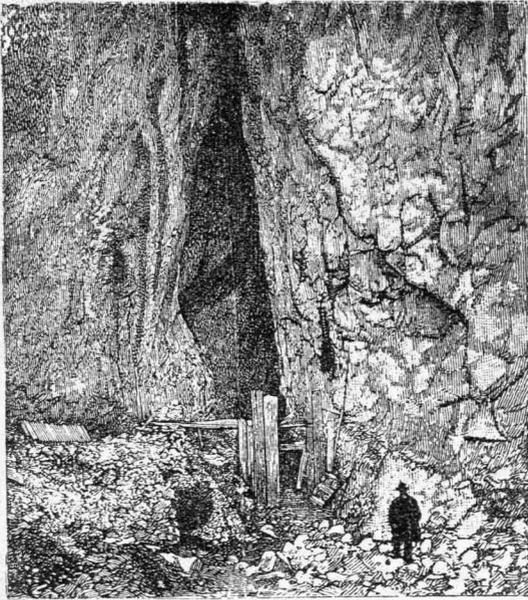

Περὶ τῶν ἐσχάτως ἀνακαλυφθέντων κατὰ τὰ ἰταλογαλλικά σύνορα παναρχαίων ἀνθρωπίνων σκελετῶν, περὶ τῶν ὁποίων τόσος λόγος ἐγένετο εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἡ «Nature» ἐδημοσίευσεν τὸ ἐξῆς ἄρθρον τοῦ E. Rivière μετὰ τῶν δύο παρατιθεμένων εἰκόνων Σ. τ. Δ.

ΠΑΝΑΡΧΑΙΟΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΙ ΣΚΕΛΕΤΟΙ

Εἰσόδος τοῦ σπηλαίου

Τὰ σραλερῶς καλούμενα σπήλαια τῆς Μαντόν, σπήλαια τῶν Μπαουσσέ-Ρουσσέ κείνται ἐν Ἰταλίᾳ ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ χωριδίου Γριμάλδι τοῦ δήμου Βεντιμιλίας ἀπέχοντος μόλις ἑκατοντάδα μέτρων ἀπὸ τοῦ μεθορίου ὅρακος ἀγίου Λουδοβίκου τοῦ χωρίζοντος τὴν Γαλλίαν ἀπὸ τῆς Ἰταλίας. Τὰ σπήλαια ταῦτα εἶναι ἐννέα τὸν ἀριθμὸν, ἐξ ὧν ἑπτὰ κατωκίθησαν παρ' ἀνθρώπων κατὰ τὴν τεταρτογενῆ ἐποχὴν· τέσσαρα τούτων ἐγένοντο ἐπίσης καὶ τάφοι τῶν λαῶν τῶν βιωσάντων ἐντὸς αὐτῶν. Ἐν τῷ πρώτῳ (τὰ σπήλαια ἀριθμοῦνται κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ μεθορίου ἀπόστασιν) εὑρον κατὰ τὸ 1875 δύο σκελετοὺς παιδίων κατακειμένους πλησίον ἀλλήλων, ὥστε κατώρθωσα ν' ἀναλάβω ἐν τῷ αὐτῷ γηίνῳ τεμαχίῳ μετὰ τοῦ ἐδάφους ἐφ' οὗ ἀνεπαύοντο ἐκ βάρους 2,70 μ. ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας ἀφ' ἧς ἤρχισα τὴν ἀνασκαφὴν.

Ἐν τῷ τετάρτῳ σπηλαίῳ ἀνεκάλυψα κατὰ τὸ 1872 εἰς βάθος 6, 55 μ. τὸν σκελετὸν ἀνθρώπου ἀρχαίας ἡλικίας ὅστις εὐρίσκειται νῦν ἐν τῷ

Μουσεῖῳ τῆς φυσικῆς ἱστορίας δωρηθεὶς παρ' ἐμοῦ.

Ἐν τῷ ἕκτῳ σπηλαίῳ, ὅπερ ἠρεύνησα καλῶς κενώσας παντὸς τοῦ περιεχομένου, κατορθώσας οὕτω νὰ γνωρίσω καλῶς τοὺς προϊστορικοὺς κατοίκους τῶν Μπαουσσέ-Ρουσσέ ἀπὸ τῆς ἀφίξεως αὐτῶν εἰς τὸν τόπον τοῦτον μέχρι τῆς ἐγκαταλείψεως αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῶν ἐν τῷ παρακτίῳ τῷ κατὰ μῆκος τῆς θαλάσσης μέχρι τοῦ ἐνδοτάτου τοῦ σπηλαίου, ἐν τῷ ἕκτῳ σπηλαίῳ λέγω εὑρον διαδοχικῶς κατὰ τὸ 1872 καὶ 1875 δύο σκελετοὺς ἀρχαίων καὶ ἓνα παιδίου. Οἱ τρεῖς οὗτοι σκελετοὶ ἀνεπαύοντο πλησίον ἀλλήλων ἀλλ' οὐχὶ ἐν τῷ αὐτῷ ὀριζοντίῳ ἐπιπέδῳ.

Τέλος ἐν τῷ πέμπτῳ σπηλαίῳ ἡ Μπάουμα γράντε, τῷ εἰκονιζομένῳ ἐνταῦθα ἀνευρέθησαν ἐν ἀπουσίᾳ μου οἱ νέοι σκελετοὶ περὶ ὧν λαλοῦμεν, ὁ πρῶτος τὴν 7 Φεβρουαρίου οἱ δὲ δύο ἕτεροι μετὰ τινα χρόνον.

Καίτοι δὲν μοι ἐδόθη ἔτι ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος πρὸς πλήρη μελέτην, ἐν τούτοις ἡ ἄχρι τοῦδε ἐξέτασις αὐτῶν μοι ἐπιτρέπει νὰ δώσω πληροφορίας τινὰς ἐπὶ τῶν διαφορῶν τῶν χαρακτηριζουσῶν τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην.

Οἱ σκελετοὶ οὗτοι τρεῖς τὸν ἀριθμὸν εὐρίσκονται εἰς ἀπόστασιν 18 μέτρων ἀπὸ τῆς εἰσόδου τοῦ σπηλαίου ἔχοντος βάθος μέτρα 31,50 κατὰκεινται· πλαγίως ἀλλήλων καὶ ἐγκαρσίως τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ σπηλαίου, ἐνῶ οἱ ἀνακαλυφθέντες κατὰ τὰ 1872, 1873 καὶ 1875 ἔκειντο κατὰ τὴν

Οἱ εὑρεθέντες σκελετοὶ